

שגילו חוקרי סימנטק, שבהם אווקימיאן וחבריו השתמשו, הם הסיקו כי החבורה ביצעה פריצות רבות וגדולות לאתרים רבים וגנבה מידע רב, שאותו היוונה בשוק השחור לכסף.

הרס תשתיות קריטיות

"למצלמות אבטחה ולחיישנים שיש במיטות של תינוקות - ההאקרים כבר הצליחו לפרוק. לא ירחק היום שבו יפרצו למקרים, פעולה שאם תיעשה בבתיים רבים עלולה להביא, בסופו של דבר, להשבתת תשתית לאומית קריטית של חברת חשמל", כך אמרה **שאן ג'ון**, אסטרטגית ראשית לאבטחת מידע, סימנטק.

לדברי ג'ון, אחת מיצרניות מצלמות האבטחה הגדולות בעולם כבר נקנסה על ידי הרשויות הפדרליות בארה"ב בשל העובדה שמצלמות האבטחה, למרבה האירוניה, לא היו מאובטחות בעצמן, ואפשר היה לשלוף מהן את הנתונים המצולמים בלא קושי - ואכן כך עשו ההאקרים. על פי ג'ון, "מגמת האינטרנט של דברים" (The Internet of Things) מביאה לכך שנאספת כמות מידע עצומה, אותה לא הכירו בעבר. הבעיה משולשת - האחת, עצם איסוף נתונים רבים, חלקם הגדול אישי, השנייה - שידור הנתונים הללו בתווך תקשורתי שפעמים רבות אינו מוצפן, והשלישית, איסוף הנתונים ושמירתם במקום לא מאובטח, למשל בענן". לכן, ג'ון העריכה כי כאשר יצטלבו שתי מגמות - יהיה החזר השקעה מהיר ליכולת הפריצה למקור החכם, ותהיה יכולת טכנולוגית לעשות זאת, אז יקרה אסון בעולם האנרגיה. לדבריה, "האקרים בעלי מוטיבציה פוליטית - ולא כספית, יפרצו לכמות נכבדה של מקרים במדינה מסוימת. המקרים אינם ערוכים להיות במצב של הפעלה וכיבוי, וחלקם יתקלקל, ואלו הנתונים יצרכו חשמל באופן מוגזם, שבתזמון נכון וחכם - יביא להשבתת של חברת החשמל באותה מדינה, עקב עומס שנובע מביקוש יתר". היא ציינה כי חלק ממגמת האינטרנט של הדברים היא מיחשוב לביש, "החל

פול ווד

שאן ג'ון

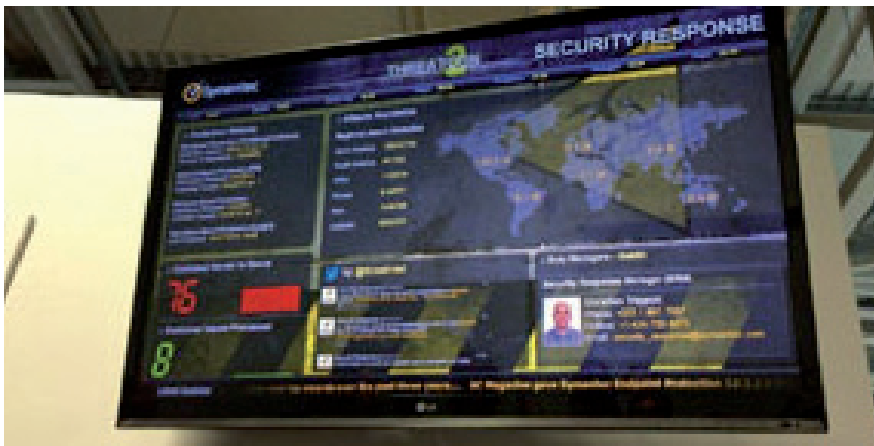
המתקפות לסוגים, על פי "מגזרים". כך, למשל, אמר, המתקפות הממוקדות מונעות בראש וראשונה מהרצון לרגל, ריגול תעשייתי או ריגול בחסות מדינה, ורק לאחר מכן בא המניע של הרצון בחבלה. ואילו בדירוג של המתקפות שהניבו לתוקפים הכי הרבה כסף, מדורגות במקום הראשון מתקפות של משלוח סוסים טרויאניים על בנקים, לאחריהן מתקפות מסוג חטיפת אתרים לצורך כופר ובמקום השלישי - מתקפות ClickJacking. אלה, ציין, הן וריאציה על טכניקה של פשינג, שמאפשרת לתוקף לגרום לנתקף לבצע פעולות שונות, לרוב בלא ידיעתו, דוגמת הזמנת מוצר או משחק.

סיפורו של האקר

קוקס תיארה בפני העיתונאים את סיפור המעקב אחר אחד ההאקרים, שהסבו לא מעט נזק בשנים האחרונות. ההאקר, **ארמנד ארתורוביץ' אווקימיאן**, בן 25 מאבחזיה, החל לפעול עוד בהיותו נער, ב-2007. ב-2008 החל לצרוך נזקות לצורך גניבת מידע, ופרץ לאתרים באוסטרליה ובארה"ב. הוא הגביר את פעילותו הפלילית ופתח עם חברים סוכנות נסיעות,

קוקס (מימין) מציגה את אחד החוקרים במרכז, העתיד לפרוץ לכמה מחשבים וטלפונים חכמים - בתוך שניות

מסך טלוויזיה במרכז התגובה המציג את מצב האימונים הגלובלי בכל רגע נתון

שלצד מכירת כרטיסים מכרה גם מידע גנוב בשוק השחור. לדברי קוקס, בתחילת דרכו הונע אווקימיאן ממניעים פוליטיים-לאומניים, אך עד מהרה נשבה בקסמו של הכסף הקל שניתן לעשות ברשת. במרץ 2013 הוא נחשף, ואז ירד למחתרת. "המשכנו לעקוב אחריו", אמרה קוקס וציינה כי בחלוף שבועות ספורים הוא פתח אתר חדש לממכר מידע, ואז נחשף שוב. לדברי קוקס, ייתכן כי הוא שימש כ"קוף", משמע הוא זה שנחשף ושילם את המחיר בעבור פושעים גדולים ממנו. בכל מקרה, אמרה, "הוא פושע טיפוס, עובד במאורגן, עם חבורה של 8-10 אנשים, ומרוויח עשרות אלפי דולרים בחודש, סכום עתק ברוסיה". קוקס סיימה באומרה, כי על סמך הכלים